

„AZ ISTEN LÉLEK, ÉS AKIK IMÁDJÁK ŐT,
AZOKNAK LÉLEKBEN ÉS IGAZSÁGBAN KELL IMÁDNIUK.”

(Jn 4,24)

KÁLVIN TÉRI LAPOK

A Budapest–Kálvin Téri Református Egyházközség lapja XXVIII. évfolyam

– Megjelenik az Úr 2026. esztendejének húsvétján –

LETETTE A NEHÉZ, VASALT SARUT, LECSATOLTA A KARDJÁT. A fém kondulása a kövön

olyan volt, mint egy pont a mondat végén. A nap hosszú volt, fojtogatóan forró, majd érthetetlenül sötét. A por, amely a Golgota dombján a lába köré tekeredett, most ott szürkült a ruháján. Benne volt ebben a porban a tömeg gyűlölete, a gúnylódók tajtéka, a halálraítéltek utolsó, kétségbeesett hörgése.

Benne volt a parancsteljesítés rideg rutinja, az őrsváltás feszültsége és az a furcsa, megmagyarázhatatlan remegés, amit a föld indulása keltett a lába alatt. A százados hazaért a szolgálatból. De a lelke még ott maradt, vele szemben.

Amikor reggel elfoglalta a helyét a kivégzőosztag élén, számára ez csak egy volt a sok munkanap közül. **Ismerte** a lázadókö dühét, a halálfélelem torz arcát, a vér szagát és a keresztfák monoton ácsolását. De ez a nap, ez a férfi más volt. Ott állt vele szemben, karnyújtásnyira a szenvedéstől, és olyat látott, amit a katonai szabályzatok soha nem tanítottak. **Látta**, ahogy a méltóság nem törik meg a szög alatt. **Hallotta** a szavakat, amelyek nem átkot, hanem bocsánatot kértek a gyilkosokra. És látta a végét: „Amikor pedig a százados, aki vele szemben állt, látta, hogy így lehelte ki lelkét, ezt mondta: Bizony, ez az ember Isten Fia volt!” (Mk 15,39)

Micsoda megdöbbentő pillanat! Nem a teológusok, nem a templom tanult őrei, de még csak nem is a tanítványok mondják ki először a teljes igazságot a halál árnyékában. Egy pogány katona tesz hitvallást. Egy ember, aki kívülálló, aki ellenség, aki a gépezet része, amely végrehajtotta az ítéletet. **Isten kegyelme nem válogat** a származásban, és nem kér belépőt a szentélybe. Ott, a koponyák helyén, a legalkalmatlanabbnak tűnő pillanatban és a legváratlanabb tanú szájából hangzik el a legfontosabb mondat. A százados nem egy elméletet fogadott el, nem egy tanítást elemzett. Ő jelen volt. Nézte őt, és a látvány megváltoztatta a szívét.

Mi is sokszor így állunk „vele szemben”. Ott vagyunk a templomi padban, olvassuk az újság sorait, ismerjük a történetet, a stációkat, a liturgiát. Talán néha csak a megszokás pora fedti be a lelkünket, mint a százados ruháját a jeruzsálemi út pora. De nagypéntek nem a kegyes emlékezés, hanem a szembe-

AMIKOR A KÍVÜLÁLLÓ HAZATALÁL

sülés napja. Megállít a rohanásban, a „kell”, a „muszáj”, a „még megteszem” mókuskerekében.

Arra hív, hogy ne csak nézzük, hanem lássuk is őt. Ne csak egy történelmi alakot lássunk, ne csak egy áldozatot, hanem azt az embert, aki Isten Fia volt – aki értünk lett emberré.

A százados vallomása kockázat volt. Katonaként egyetlen Urat ismerhetett el: a császárt. Kimondani a kereszt alatt, hogy a kivégzett zsidó tanító Isten Fia, felért egy lázadással. De a **felismerés ereje** nagyobb volt a félelemnél. Mert aki valóban meglátja Krisztust, annak többé nem a világ elvárásai szabják meg az irányt. Ott, a kereszt tövében egy **új szövetség** vette kezdetét. Nem olyan, amit mi kötünk a magunk erejéből, hanem olyan, amit Ő pecsételt meg a vérével. Egy szövetség, amely visszavárja az eltévedtet, amely átöleli a bűnöst, és amely békét ad a háborgó léleknek.

Talán te is épp most érkeztél haza. Letted a kabátod, próbáld kizárni a külvilág zaját. Kezedben tartod ezt a lapot, és a betűk mögött keresed a válaszokat. A kérdés ma neked szól: Ki számodra az a férfi a kereszten? Csak egy távoli kép a múltból, vagy te is oda tudsz állni „vele szemben”, hogy kimondd életed legfontosabb döntését? Isten nem vár tőled tökéletes „vallási” szavakat. Elég az a felismerés, ami a százados szívét is átjárta. Elég a beismerés, hogy szükségünk van a szabadításra, amit egyedül Ő adhat meg.

Nagypéntek csendje nem a vég, hanem a kezdet. Az **a pillanat, amikor a kívülálló hazaér**. Amikor a katona felismeri az Urat, amikor az ember felismeri a Teremtőjét. Ne menj el mellette! Állj meg egy pillanatra ebben a szent csendben: engeddd, hogy a Golgota sötétjében felragyogjon neked is a Világosság. Mert abban a pillanatban, amikor kimondod: „Bizony, értem tette”, te is megérkeztél. Megérkeztél az Atyai házba, a megbocsátás asztalához, ahol a szövetség nem ígélet többé, hanem valóság. Ez a nap a te napod is lehet. **A felismerés, a döntés és a hazatalálás napja**. Mert Ő azért „lehelte ki lelkét”, hogy nekünk életünk legyen, és bőségben éljünk. Állj meg vele szemben, és lásd meg benne a Megváltót!

SZABÓ FERENC
gyülekezeti lelkipásztor

I. A feltámadás tanúi

„Ti azonban tanúi vagytok ezeknek.” (Lk 24,48) Húsvét titka nem a múltba révedés, hanem a jelen valósága: Krisztus feltámadt! Ez az üzenet nem elmélet, hanem élethalakító tapasztalat. Ahogyan az emmausi tanítványok szeme megnyílt a kenyér megtörésekor, úgy hív minket is az Úr, hogy lássuk meg Őt mindennapjaink küzdelmeiben. Nemcsak elszenvedői vagyunk az idő múlásának, hanem tanúi Isten szabadító munkájának.

A feltámadás öröme kiüzi belső félelmeinket: képessé tesz az újrakezdésre. Tanúnak lenni annyit tesz: láthatóvá tenni a Láthatatlant. Formálódó közösségünkben, a Kálvin téri falak között és a belvárosi utcákon egyaránt arra hívtunk, hogy ne csak beszéljünk a reménységről, hanem éljük is azt. A feltámadás ténye átforgatja bennünket, új elköteleződést ad. Erőt kínál, hogy a bizonytalanság idején is Isten kezébe kapaszkodva járjunk utunkon. Legyünk a Feltámadott tanúi ebben a világban!

II. Küldetésünk a város szívében

Küldetésünk alapja a krisztusi parancs: tanítvánnyá tenni. De hol érhetjük el ma az embereket? Gyülekezetünk erős a tanításban, a sákramentumok kiszolgáltatásában, de be kell látnunk: ez a templomba járóknak szól. Ki kell lépünk a templom falain kívülre is: a konzerválás helyett a dinamikus növekedés útját kell választanunk. Ezért fontos humán erőforrásaink – lelkeszeink, munkatársaink, presbitereink, hitoktatóink – lelki egészsége. Hiszünk abban, hogy a „boldog háttér”, a megbecsülés elengedhetetlen a szolgálathoz. Materiális eszközeink, megújuló ingatlanjaink, a parókia felújítása mind a jövőt szolgálják: tereket biztosítanak a tanítvánnyá tételhez. Nem csupán épületeket építünk, hanem lehetőséget, teret a növekedésre, hogy több szolgálatunk, mélyebb közösségünk legyen. Krisztus nem absztrakt térbe, hanem egy konkrét helyre hívta az övét. Nekünk ez a hely a Kálvin tér és a belváros – minden szociológiai nehézségével, kulturális sokszínűségével együtt. Presbitériumunk feladata nem csupán a döntéshozatal, hanem az iránymutatás és kezdeményezés. Olyan befogadó közösséggé kell válnunk, amely érthető nyelven, hiteles diakóniával, megélhető keresztyénséggel fordul a keresők felé. Nem sikerígéretekkel, hanem Krisztus jelenlétének ígéretével hívunk mindenkit.

III. Konfirmáció: megerősített szövetség

A konfirmáció gyülekezetünk életének egyik legszebb ünnepi állomása, ahol a hitvallás személyessé válik. Ez nem csupán egy egyházi rítus, hanem a Krisztus melletti tudatos elköteleződés és a közösségbe való megérkezés pillanata. Hálával adunk számot arról, hogy február 22-én négy felnőtt testvérünk tett vallást hitéről, megerősítve, hogy Isten hívása minden életkorban utolérhet bennünket. Jelenleg nagy reménységgel készülünk a pünkösdi ünnepre, amikor hét fiatal konfirmandusunk áll majd az Úr asztala elé. Kérjük a testvéreket, hordozzák őket imádságban, hogy ne csak egy alkalom legyen ez számukra, hanem egy életre szóló szövetség kezdete. A konfirmáció üzenete emlékeztet: Isten ma is hív, formál, közösségbe gyűjt.

Öröm látni, ahogy a generációk egymást váltva, egymást erősítve vallják: „Jézus Krisztus az Úr!” Ez a növekedés adja gyülekezetünk igazi életerejét és jövőbe vetett hitét a Kálvin téren.

IV. Nyári kalandok az Úr közelében

Szülőkként tudjuk, hogy a nyári szünet legnagyobb ajándéka a tartalmas kikapcsolódás, a biztonságos közösség. Egyházközségünk idén is megrendezi napközis hittantáborát július 20–24 között. Szeretettel várjuk az 1–8. osztályos gyermekeket egy felejthetetlen hétre, ahol játék, ének, bibliai történetek várják őket. Miért fontos ez a gyülekezetnek? Mert hisszük, hogy a gyermekek nemcsak a jövő, hanem a jelen egyházának is részei: az itt kötött barátságok, lelki élmények egy életre meghatározóak lehetnek. A tábor részvételi díja 15.000,- Ft, jelentkezni a kalvinterief.hu/hittantabor oldalon lehet. Kedves szülők, bátorítjuk Önöket, hozzák el gyermekeiket, hogy együtt éljük át: Isten szeretete a legnagyobb kaland! Tegyük ezt a hetet közös élménnyé, ahol a legkisebbek is megtapasztalhatják a Kálvin téri közösség megtartó erejét! Legyen ez a nyár a lelki növekedés ideje gyermekeink számára!

V. Nyári esték: ige, zene, templom

Amikor a város zaja júliusban és augusztusban kicsit elcsendesedik, templomunk kapui különleges módon nyílnak meg a keresők és a zenekedvelők előtt. Ebben az évben is folytatjuk népszerű hagyományunkat: a nyári hónapok minden szerdáján 17 órakor kétnyelvű (magyar és angol) istentiszteletra és orgonakoncertre hívjuk a testvéreket és a hozzánk betérő vendégeket. A belváros szívében ez a kétszer harminc perc a megállás, a töltekezés szigete. Az igei üzenet és a templomunk csodálatos orgonájának hangja mellett templomtúrával is várjuk az érdeklődőket. Szívünk vágya, hogy akár gyülekezeti tagként, akár utazóként látogat a templomba valaki, találja meg nálunk Isten békességét. Vigyük hírét a városban: a Kálvin téren a zene és az ige nyelve mindenkit összeköt. Várunk mindenkit szeretettel, fedezzük fel együtt templomunk rejtett kincseit és az evangélium örök igazságát! #ige #zene #templom #kétnyelvenis

VI. Életünk hálaáldozata

Isten iránti hálánk nemcsak ünnepeken, hanem a hétköznapi életünkben is megmutatkozik. Köszönjük mindazoknak, akik adományaikkal, perselypénzükkel, egyházfenntartói járulékaikkal eddig is támogatták gyülekezetünket. Mivel kiadásaink (rezi, javadalmak) havi rendszerességgel jelentkeznek, nagy segítséget jelent, ha Önök is havi rendszerességgel juttatják el hozzájárulásukat. Ez a „hálaáldozat” teszi lehetővé missziói terveink megvalósítását, tereink fenntartását. A hozzájárulás mértéke szívbéli döntés – javaslatként jövedelmünk 1%-át szoktuk említeni. A befizetés történhet készpénzben a hivatalban, csekken, vagy átutalással: OTP Bank: 11707024-20107972 (a közleménybe kérjük nevét, címét beírni). Köszönjük, hogy rendszeres támogatásukkal partnereink Isten ügyének építésében ezen a helyen, és segítik közösségünk anyagi stabilitását!

VII. Ünnepi köszöntés

Kívánom, hogy a feltámadt Krisztus békessége, öröme töltsen be szíveiket és otthonaikat! Áldott, reménységgel teljes húsvéti ünnepet kívánok mindannyiuknak!

SZABÓ FERENC
gyülekezeti lelkipásztor

UTÁNUNK JÖN – HALÁLTÖRŐ HATALMÁVAL

FELSZÍNES, KÜLSŐSÉGEKRE TÚLZOTTAN IS SOKAT ADÓ VILÁGUNKBAN LÁTVÁNYOSSÁGOKAT, POMPÁT VÁRUNK ÉLETBENHALÁLBAN EGYARÁNT: LÁTVÁNYOS SIKEREKET, könnyek nélküli, édes örömeket – talán Jézus tanítványai is ezt várták. Mégis, az Úr húsvét utáni megjelenései váratlanok és nem pompázatosak. Jelenléte nem látványos, de mindent megváltoztató, átalakító. Igen: az üres sír titka más, mint a jászolbölcső! A Feltámadottat nem öleli körül a karácsonyi, ragyogó égbolt angyalokrusa (Lk 2,13–14), távoli országok uralkodói sem hoznak drága ajándékokat neki (Mt 2,11). A szürke, komor hétköznapiok valóságában keresi fel az övét: a félelemtől rettegő, bezárkózó tanítványokat vacsora közben (Mk 16,14), keserves munka – halászat – közben a Tibériástengernél (Jn 21,1–14), vagy éppen a kertben, ahol egy asszony – a magdalai Mária – kezdetben kertésznek látja a feltámadott Urat, panaszkodik és siratja őt (Jn 20,11–18) – e jelenetet ábrázolja a jelen írás soraiba ágyazott, Albrecht Dürer „Noli me tangere” c. fametszete.

Magunkkal is szembenézhetünk az emmausi tanítványok történetében (Lk 24,13–35). Egymás és önmagunk iránt támasztott igényeink, elképzeléseink és a gyakori félreismerés éppúgy hályogot növeszt lelkünkre, mint a fel nem ismerés. A Feltámadott mellénk szegődik életünk útján, velünk együtt jön, de egymással való vitatkozásunk, elvárásaink, reménykedéseink („*Pedig mi abban reménykedtünk, hogy ő fogja megváltani Izraelt...*”) akadályozzák látásunkat: nemhogy a feltámadott Urat, de egymást sem vesszük észre. Teremtett világunkat Isten csodákkal színezte, de sokunkból kihalt a rácsodálkozás képessége. Számítók lettünk, de emberi kapcsolatainkban még a számtani alaplételek szintjén is furcsán „számolunk”: mások hibáit összedjük, a számunkra rokonszenves emberek hibáit kivonjuk, saját vétkeinket elosztjuk, ellenfeleink gyarlóságait megszorozzuk...

Krisztus evangéliumának feljegyzői nagy hangsúlyt helyeznek arra, hogy a Feltámadott ugyanaz, akinek a tanítványok azalatt ismerték meg, amíg együtt voltak vele – a hit vonatkozásában is észrevehetjük ezt az azonosságot. Jézus földi működése idején tanítja az övét, nyesegeti a túlzásokat, erősíti az erőtlenekeket, türelmesen vezeti tanítványait a hit útján. A Feltámadott is ezt teszi. Erről szólnak a megjelenések. Velük marad – az Emmausba tartókkal, amíg fel nem ismerik őt. Megszólítja Máriát. Megmutatja a tanítványoknak kezét, oldalát. Szavakkal és megelevenítő Lélekkel erősíti őket: „*Békesség néktek! Vegyetek Szentlelket!*” Feladattal bízta meg őket.

Milyen érdekes: a szeretett tanítvány csak Jézus halotti lepleit látja az üres sírban, mégis hisz. Magdalai Mária látja ugyan Jézust, de csak akkor ismeri fel, amikor Jézus nevéen szólítja őt. A tanítványok látják Jézust és hisznek. Tamás apostol kételkedik, de Jézus arra tanítja, hogy látás nélkül is lehet hinni... Sokféle hit látható az egyház, a gyülekezet közösségében ma is.

Nagyon egyszerű lenne valamilyen sorrendet felállítani, amely a gyengébb hittől vezetne az erősebb felé, s ez alapján osztályozni: de Jézus nem teszi ezt. Nem mondja, hogy az egyik az igen, a másik azonban nem. Nem osztályoz, hanem kijelöli az erősödés, a lelki fejlődés útját: „*Mivel látsz engem hiszel: boldogok, akik nem látnak és hisznek*”. (Jn 20,29) Tanuljuk meg ezt Jézustól. Tartózkodjunk az ítélkezéstől, a besorolástól, a beskatulyázástól... – amikor mások hitére nézünk.

A salzkammerguti tóvidéket övező hegyekben kirándulva, egy kiterő során a Wolfgangsee partján fekvő Sankt Wolfgang kisváros templomába belépve megértettem annak igazságát, hogy mire is kell tekintetem irányuljon: a templom díszes szószékén érdekes ábrázolást láttam – a szószékből kinyúlik egy felhőkkel körülvett kar, mely egy dús szőlőfürttel együtt tartja, felmutatja, elénk nyújtja Krisztus keresztségét, a feszületet...

Gyümölcs és Krisztus, szőlőfürt és kereszt – számos összefüggésben megjelenő, ismert kép. Jézus magáról mondja: „*Én vagyok az igazi szőlőtő, és az én Atyám a szőlősgazda*.” (Jn 15,1) Krisztusba kell kapaszkodnia a szőlővesszőnek, vagyis mindnyájunknak, hogy jó gyümölcsöt teremjünk. (Jn 15,5) Sankt Wolfgang templomának szószékén – a megfeszített Krisztust és a szőlőfürtöt elénk nyújtó – látható kar Jézus Krisztus győzelmének gyümölcseire irányítja figyelmünket, mert Ő „*megtörte*

a halál erejét, és az evangélium által világosságra hozta az elmúlhatatlan életet.” (2Tim 1,10)

Megváltó Urunk fáradhatatlanul tűri kételkedésünket, fájdalmas megingásainkat. Hozzánk is szól a halál és a sír sötétségét megtörő, fénylő ruhában megjelenő angyal kérdése, amely a Jézus sírját felkereső, földre szegezett tekintetű asszonyokhoz szól: „*Mit keresitek a holtak között az élőket?*” (Lk 24,5)

Nemcsak a gyarló embernek, az egyénnek, hanem – amint erre Ravasz László püspök is rámutat – a közösségnek, sőt az egyháznak is mindig kísértése volt, hogy „holtak között” keresse az élő Krisztust: halott, merev betűkben, tekintélyt parancsoló intézményben, emberi erőben és alkotásban...

Jézus értünk vállalta áldozatát: megkönyörült rajtunk, eleseteken, rágalmozákon, haszonlesőkön, nehéz természetűeken... Nem hánytorgatja fel múltunkat, nem kérdezi, kik voltunk: de magához hív, elfogad, érdeklí, hogy miként viszonyulunk hozzá (Mt 16,15–16). Szeret minket – erre a szeretetre hív mindnyájunkat, amelyről mindenki megtudhatja, hogy hozzá tartozunk, az ő tanítványai vagyunk (Jn 13,34–35). Ismer minket, nekünk pedig fel kell ismernünk őt! Jézust az emmausi tanítványok kenyéret osztó mozdulatáról ismerték fel: ő ma is táplál bennünket Lelke és igéje által, életünkben pedig félreértéhetetlenül megmutatja Isten jóságát.

KUN ANDRÁS NÁNDOR
lelkipásztor

GONDOLATOK ZENEI ÉLETÜNKRŐL

„Huszonöt évet laktam itt a Lónyay utcában, de egyszer sem tettem be a lábam a Kálvin téri templomba, míg egy orgonaművész barátom meg nem hívott a koncertjére” – mondta nekem a múlt hónapban egy ismerősöm. Számtalan ilyen élményünk volt már, amikor zenei események alkalmával a bejáratnál állva beszédbe elegyedtünk a koncertre érkező látogatókkal vagy éppen csak arra járó, bekukkantó külföldi turistákkal. Egyesek életükben akkor voltak itt először, bár szüleik itt kötöttek házasságot, esetleg őket is itt keresztelték. Sokan álltak meg szinte földbe gyökerezett lábbal templomunk tágas, arányos belső terét csodálva.

„Mely kedves gyönyörűsége a te szerelmes hajlékodnak” – énekeljük gyakran a 84. énekeskönyvi zsoltár sorait. Ez a zsoltár többről szól, mint egy szép építészeti remekműről: bízom benne, hogy látogatóink is megéreznek ebből valamit. Talán nem fogalmazódik meg bennük, csak érzik, hogy a templomnál nagyobb van itt (Mt 12,6), talán érzik, hogy a külvilág zajától itt eltávolodhatnak, talán megfogja őket, hogy ez a nagy belső tér egy másik valóság előszobája; a mennyei város egy földi szeleete, ahogyan azt az egyik böjti vasárnap üzenete is mindig emlékeztetünkbe idézi – ahol a mennyei Atyával lehet találkozni az igében, az imádságban, a felhangzó énekekben. Lehet, hogy a zene vonja őket beljebb, mely a szívet hamarabb eléri – és ha elérte, akkor már a szó is megszólíthatja őket.

Zenei eseményekre hívjuk Testvéreinket az alábbiak szerint: **március 31. kedd** Schütz, Krisztus hét szava a kereszten kisoratórium előadása a Kálvin Kóruossal; **április 6. húsvéthétfő** este 6 órakor zenés áhítat; **április 26. vasárnap** egyházmegyei kórustalálkozó és vesperás; **május 29–31. péntektől vasárnapig** a Református Zenei Fesztivál eseményei – részletes tájékoztatás hirdetési felületeinken is elérhető.

BÓDISS TAMÁS
orgonista, kántor

ADÓ 1+1% FELAJÁNLÁS

Gyülekezetünk alapítványának, a **Kálvin Tér Alapítvány**-nak fő céljai: a gyülekezeti élet szociális, művelődési költségeihez való közvetlen hozzájárulás, továbbá az egyházközség anyagi eszközeinek, forrásainak bővítése. A befolyt összegből finanszírozhatjuk többek között nyári gyermektáborunk költségeit, és templomunk működési, karbantartási költségeit is. Természetesen nem felejtkezhetünk el karitatív küldetésünkről sem, ennek keretében az alapítvány továbbra is támogatja a nehézsorsú, tehetséges, gyülekezetbe járó diákokat. Az adótörvény lehetőséget ad arra, hogy a már levont vagy befizetett személyi jövedelemadó kétszer 1%-át valamilyen jótékony célra irányíthassa az adózó. Szeretettel kérjük Önöket, éljenek ezzel a lehetőséggel ebben az évben is, miként az előző évben is sokan tették.

Alapítványunk adószáma – 18053230-1-43
és a Magyarországi Református Egyház
technikai száma – 0066

Kérjük, céljaink megvalósítása érdekében támogasson bennünket! Felajánlást tehet alapítványunk számlájára történő közvetlen befizetéssel is, az alapítvány következő számlaszámán: 11709002-20082491

*Minden kedves Testvérünknek Isten áldásával
kegyelemben gazdag, a feltámadás örömhírében boldog
húsvéti ünnepeket kívánunk szeretettel:
a gyülekezetben szolgáló lelkészek és presbiterek*

ÜNNEPI ISTENTISZTELETI REND

Április 2-án, nagycsütörtökön
este 6 órakor úrvacsorával egybekötött
istentiszteletet tartunk.

Április 3-án, nagypénteken
délelőtt 10 órakor és este 6 órakor
úrvacsorával egybekötött istentiszteletre
hívjuk Testvéreinket.

Április 5-én, húsvétvasárnap
délelőtt 10 órakor és este 6 órakor
úrvacsorával egybekötött istentiszteletre
várjuk Testvéreinket.

Április 6-án, húsvéthétfőn
délelőtt 10 órakor
úrvacsorával egybekötött istentiszteletre, majd
este 6 órakor orgonazenés
ünneprázó istentiszteletre hívjuk Testvéreinket!

A LEKÉSZI HIVATAL ÜGYELETI RENDJE:
hétfő: 10–13, kedd 9–12 és csütörtök: 14–17
Egyházközségünk – interneten elérhető – honlapján, a
www.kalvinteriref.hu
címen naprakész tájékoztatás olvasható!

KÁLVIN TÉRI LAPOK

A Budapest–Kálvin Téri Református Egyházközség lapja.

Felelős szerkesztő (laptervezés, tördelés):
Kun András Nándor lelkipásztor

Felelős kiadó:

Szabó Ferenc gyülekezeti lelkipásztor

Azoktól, akik szívesen olvassák kiadványunkat, lapunk
kiadásának költségeire adományokat fogadunk el.

Budapest–Kálvin Téri Református Egyházközség
Lelkészi Hivatala

1091 Budapest, Kálvin tér 7/a

Telefon: +36 30 632 07 89 vagy 06 30 632 07 89

Honlap:

www.kalvinteriref.hu

E-mail:

budapest-kalvin.ter@reformatus.hu

Készült a LEANTEL Press Kft. Nyomdájában

Felelős vezető: **Kiss Endre**